

Studenten over terpenland: 'pittoresk en heel stil'

ERWIN BOERS

LEEUWARDEN Geef het Fries-Groningse terpengebied een 'boost', terwijl je het landschap respecteert. Met die opdracht stuurt Adriaan Geuze zijn Wageningse studenten op pad.

„Pittoresk, ja dat is het woord”, concluderen Brabander Sjors de Greeff en de Canadese Louise Capelle-Burny als ze door het hart van Holwerd lopen. „Het is zo'n romantisch idee, alles is hier ouder dan bij ons in Canada”, zegt Louise.

„Maar ik denk ook: waar moet je hier werken, wat houdt de mensen hier? En wat voor toerist trek je hier naar toe?”, zegt De Greeff. Hun docent Adriaan Geuze geniet duidelijk van iedere voetstap door het dorp, maar schetste vooraf het probleem: „De voorzieningen gaan hier dicht, de kinderen trekken weg en voor de huizen is geen markt meer.”

Geuze brak zich als adviseur al het hoofd over de toekomst van dit gebied. Als buitengewoon hoogleraar landschapsarchitectuur aan de Wa-

geningse universiteit laat hij er nu 34 studenten op los. Ze moeten toekomstkansen uitdokteren. De afgelopen dagen reisden ze per bus langs terpen en Waddendijk van Friesland tot aan de Groninger Eemshaven.

Binnenkort keren ze in groepjes terug, met ontwerp opdrachten voor dit landschap. Ze zijn al bijgepraat door allerlei deskundigen. Nu moeten ze de klei onder hun voeten voelen en de zeewind door hun haar. En ze worden geconfronteerd met dorpscultuur. „We werden zomaar gegroet op straat in Holwerd. Eén oude vrouw zwaaide zelfs naar ons”, vertellen studenten opgetogen.

„Het is heel leuk om met studenten de regio in te gaan”, zegt Geuze. In samenwerking met Staatsbosbeheer kiest hij ieder jaar een nieuw gebied, liefst vlakbij Nationale Landschappen. De combinatie van krimp, Waddenzee en terpen biedt studenten hier een spannende uitdaging.

Geef hoogwaardige nieuwe gebouwen of functies hier maar eens een plek. Denk aan een groot Waddencentrum of een bijzonder museum. Geuze: „Het is ongelooflijk

‘Zo'n romantisch idee, alles is hier ouder dan bij ons in Canada’

moeilijk om zo iets in te passen in dit landschap. Studenten komen dus voor een concreet probleem te staan en wij bombarderen ze met vragen. Heb je respect voor het landschap? Maak je het niet kapot?” Precies daarmee worstelen landschapsarchitecten immers als een opdrachtgever ergens iets wil bouwen.

De beklimming van de Hegebeintumterp maakt even later grote indruk. Veel van de internationale studenten hadden tot voor kort nog nooit van kunstmatige heuvels gehoord. Nu ze erop staan, fantaseren ze hardop over de zee die hier vroeger kolkte. Dat past mooi in de gedachten van Geuze: hij droomt van een nieuwe educatieve terp op de plek van de Holwerder pier. Eentje die alleen bereikbaar is met laag wa-

ter. „Denk aan Saint-Michel in Frankrijk.”

De studenten zien toeristische kansen voor Hegebeintum en verbazen zich: „Wat is het hier stil.” Eén student maakt daar snel een einde aan. Als bekwaam organist mag hij even achter het kerkorgel, waarna warme klanken over de terp galmen.

Geuze bereidt de groep daarna voor op het contrast dat volgt als ze de weidse Noord-Groninger vlaktes in rijden. „In Friesland is het kleinschalig, heel gecultiveerd. Het is ongelooflijk grappig hoe twee landschappen zo dicht bij elkaar zo van elkaar kunnen verschillen.”

Een deel van de groep blijkt Groningers al te kennen. „We hadden vorig jaar een project bij Blauwestad”, vertelt Ellen Schalmeyer, afkomstig uit Frankfurt. „Daar was het landschap veel grootschaliger.” Ze kijkt vanuit de bus naar het strakke Noord-Friese landschap en mijmert over haar opdracht: Zelfs met een paar bomen kun je uitzicht al vriendelijker maken, denkt ze „En ik zou meer met de biologische landbouw willen.”

Studenten landschapsarchitectuur dalen de terp van Hegebeintum af. FOTO LC